

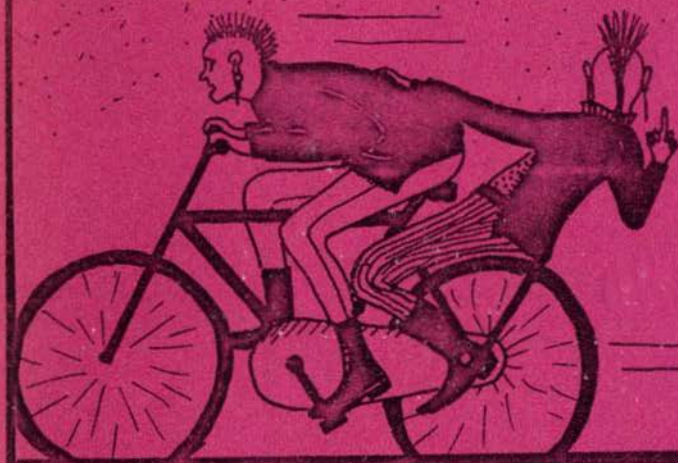
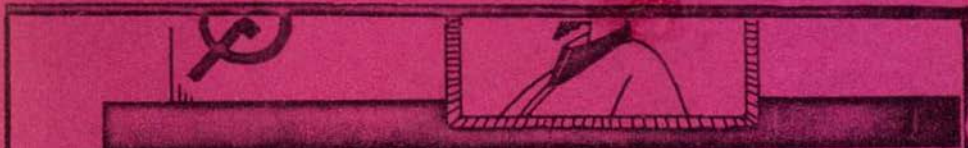
MEI '85 NR 15

de

VLEGGEL

LASTIG MAANDBLAD VOOR EDE

Jongeren in Oost-Europa

Collectie Stichting Laka

www.laka.org

Gedigitaliseerd 2020

Colofon

DE VLEGEL NR 15
Jaargang 2 nr 3

Prijs per los nummer f 1,50

ABONNEMENTEN: 5 nummers f 6,-
Postabonnement voor buiten
dorpskernen Ede & Bennekom
f 8,50

Over maken op: Gelders-
Utrechtse Bank Ede. Rek.nr.
92.68.74.624. tnv D. Baanink
ovv Vlegel abonnement.
Gironr van de bank 821.000

Postadres:
De Vlegel
Postbus 8094
Ede

Aan dit nummer werkten mee:
Hans, Arie, Wim, Jannette,
Anneke, Sjoerd, Dorien, Leo,
Jan en Dirk.

Datum verschijnen nr 16
1 juni

Kopy sluitingsdatum: 14 mei

J.N.H.O.U.D.

JONGEREN IN OOST EUROPA II	3
BRUNSSUM GOES WILD	6
KAROL WOJTYLA KOMTI	9
SEKSUEEL GEWELD	16
TOTAALWEIGERAARS	20
AUTOCHTONEN LEREN ONS EEN LESJE .	21
WOUNDED KNEE KRABELT OVEREIND ..	22
PADDEN ROND DE KREELSE PLAS	23
IN BEWEGING	28

redaxioneel

De Vlegel is net zo wisselvallig als het weer. Hadden we erg veel moeite om het vorige nummer vol te krijgen, nu zitten we opeens weer op 28 bladzijden. Erg prettig natuurlijk, vooral voor jullie, abonnees, want meer leesplezier voor het zelfde geld. Het zou natuurlijk prachtig zijn als we elke maand 28 bladzijden hadden. Dus, ben je ergens niet mee eens, of juist wel, zit je iets dwars, heb je gewoon wat te vertellen of wil je reageren op eerder geplaatste stukken, doe dat dan, laat je er niet van weerhouden door het mooie (of slechte, afhankelijk van wanneer je dit leest) lenteweer!

Deze keer het tweede deel over jongeren in Oost-Europa, het eerste deel van een serie over seksueel geweld, een lang betoog over waarom baggeren in de Kreelse Plas in deze tijd van het jaar verschrikkelijk blunderen is, een lang artikel over waarom het bezoek van de paus ongewenst is en verder nog een hand vol andere artikelen.

Nieuw is de rubriek, waarvan de naam nu nog onbekend is, waarin korte mededelingen, aankondigingen, etc, geplaatst worden. Berichten daarvoor kunnen ook nog later dan de kopy-sluitingsdatum ingeleverd worden. Maak er gebruik van!

lees ze!

JONGEREN IN OOST-EUROPA

II

In de vorige Vlegel werd geschreven over het jongerenbeleid, de jeugdorganisaties en de deelname daaraan door jongeren in Oost-Europa.

Dit artikel zal voornamelijk gaan over jongeren die "afwijkend" gedrag vertonen, drop-outs, randgroepjongeren, "probleem"jongeren, of hoe je ze ook maar noemen wilt.

shockerend

"Tunijadezes". Dat is de term waarmee men in de Sovjetunie die jongeren aanduidt, die op straat rondhangen, vaak dronken zijn en weigeren deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten. In Hongarije hanteert men de term "csöves" en bedoelt daarmee zowel randgroepjongeren, punks, drop-outs als jeugdige zwerfers. In vele grote steden van Oost-Europa zal men het verschijnsel kunnen waarnemen: jongeren die rondhangen in voetgangerstunnels en op pleinen, alcohol drinkend of op een primitieve manier drugs gebruikend (lijm snuivend bijvoorbeeld) en gekleed in versleten leren jasjes, afgetrapte laarzen, soms opgemaakt met veiligheidspelden, kettingen en ringen.

Het gaat hier, als je het vergelijkt met de grote steden in Nederland, om relatief kleine groepen. Toch wordt er in de Oosteuropese media nadrukkelijk aandacht besteed aan dit verschijnsel, waarschijnlijk omdat de groep jongeren die buiten elke maatschappelijke controle dreigt te vallen steeds groter wordt en dit de tekortkomingen van het huidige (jeugd)beleid (duidelijk waarneembaar voor buitenlandse bezoekers) pijnlijk aan de dag legt.

Zo drong het Tsjechoslowaakse partijblad Rude Pravo er in 1983 op aan de activiteiten van punkgroepen in het land aan

banden te leggen.

Volgens de Rude Pravo verspreiden deze groepen een filosofie van nihilisme, verloedering en een cynische houding tegenover het leven onder de jeugd: "Zij propageren alcoholisme en drugs maken liefdesrelaties vulgair en uiten meningen die ons volkomen vreemd zijn. Verder hebben zij kritiekloos het gedrag en de kleding van de Westerse punkstijl overgenomen.

Vulgaire gebaren, het toneel opkomen met slechts panty's aan, strepen over het gezicht, gefeerd dikke kettingen met hangsloten, kruisen en andere shockerende versieringen - dat is allemaal "new wave" voor hen."

"Probleemjongeren" in Oost-Europa vormen niet één aparte groep, maar eerder een verzameling van groepjes jongeren bij wie bepaalde gedragskenmerken, zoals het overvloedig alcohol- en drugsgebruik, het leven van de zwarte handel en bedelarij en het vertonen van crimineel gedrag, een belangrijke plaats innemen. Daarnaast gaat het ook om bijvoorbeeld de manier van kleden en de muziekvoorkeuren, die in een aantal gevallen duidelijk afwijkend zijn. Deze gedragskenmerken zijn voor een deel vergelijkbaar met die van "randgroepjongeren" in Nederland.

Wat de muziek betreft, valt bij een aantal jongeren een tendens waar te nemen om zich niet alleen af te keren van de Oosteur

pese (pop)muziek, maar ook van de Westerse disco-cultuur. De interesse gaat slechts uit naar bepaalde rock- en punkgroepen uit het Westen, waarvan de muziek in Oost-Europa niet of nauwelijks te krijgen is. Soms probeert men zelf punkgroepen op te richten, met namen als "Bastaards", "Kikker Spuug" en "Harde Valuta" (Tsjecho-Slowakije) of "Piramis", "Hobo" en "Beatrice" (Hongarije). De groepen spelen liedjes met titels als "Rot op lulkop" en "Onze heer is koning, zijn naam is heroïne", waarin het gevoel van uitgestoten zijn op niet mis te verstane wijze tot uiting wordt gebracht. Het bestaan van dit soort muziekgroepen is des te opvallender, omdat elke nieuw opgerichte groep slechts een vergunning krijgt na een audities voor een jury.

Het ontbreken van een arbeidsmoraal bij bovengenoemde jongeren, in het algemeen een vaak gesignaleerd probleem bij jongeren in Oost-Europa, is voor de autoriteiter zorgwekkend.

lanterfantien

In een stad als Budapest komt het veel voor dat jongeren slechts gedurende de wintermaanden werken en de gehele zomerperiode vakantie houden. In het Hongaarse dagblad Népszabadság beschrijft een journalist hoe hij ontdekt dat in de zomer honderden jongeren in Budapest in plaats van te werken op terrasjes rondhangen en hun geld uitgeven aan wodka en gin. In hetzelfde blad wordt melding gemaakt van het feit dat in de zomer wekelijks tientallen Hongaarse jongeren door de politie worden opgepakt, omdat ze zonder duidelijke toestemming kamperen rond het Balatonmeer. Deze jongeren bezitten doorgaans weinig geld en komen aan de kost door bedelarij of door zich te laten onderhouden door anderen (vrien-

den, buitenlandse toeristen). In Moskou, en waarschijnlijk ook in vele andere grote steden, proberen groepjes jongeren van bedelarij te leven, of door bedelarij een aanvulling te krijgen op studiebeurs of zakgeld. Ze spreken mensen in voetgangertunnels, op stations en vliegvelden aan, om van hen geld los te krijgen. Ze vertellen dat hun geld is gestolen en ze nu niet meer naar huis kunnen, dat hun vriend een verschrikkelijk ongeluk is overkomen of dat ze niets te eten hebben. Zelf gebruiken deze groepen het woord "aske" voor hun bezigheid (van het Engelse "to ask") en noemen zichzelf "asker". Soms worden 's avonds voetgangers bedreigd met geweld, wanneer ze niet bereid zijn geld af te staan.

Vaak zijn het jongeren, die van huis zijn weggelopen, geen onderwijs meer volgen en de nacht doorbrengen op straat of bij vrienden. Martin Steinert beschrijft hoe in Budapest groepen jongeren 's avonds in het park op de Gellértberg slapen of in treinen op rangeerterreinen. Volgens Steinert komt het kraken van woningen in Budapest niet voor, omdat er nauwelijks leegstand is. Toch worden er in andere Oosteuropese steden, zoals Jena, Dresden, Oost-Berlijn, Kraków en Gdańsk, wel degelijk woningen door jongeren gekraakt, hoewel van een echte kraakbeweging geen sprake is. Zwarte handel om aan (extra) geld te komen, vindt ook plaats op grote schaal.

criminaliteit

In Oost-Europa is het onderscheid tussen "afwijkend gedrag" en "crimineel gedrag" veel kleiner dan bij ons. Bij voorbeeld: Wanneer mensen na drie maanden nog geen werk hebben gevonden en al het aangeboden werk hebben geweigerd, (de overheid heeft de verplichting iedereen werk aan

te bieden) worden ze als crimineel beschouwd. Jongeren worden in een dergelijk geval in een internaat geplaatst, waar onder strakke leiding gewerkt moet worden. Ook worden ze wel onder dwang te werk gesteld.

In de Oost-Europese media wordt daarom afwisselend gesproken over "probleemjongeren" en "jonge criminelen" waarmee men dezelfde mensen bedoelt. De Oost-Europese media proberen het "probleem (of crimineel) gedrag" meestal te verklaren vanuit "objective" oorzaken. Zoals: huisvestings-situatie (een groot probleem in de grote steden) familielevens (echtscheidingen van ouders etc) of het genoten onderwijs.

Een paar auteurs zien het "probleemgedrag" iets anders; n.l. als rebellie tegen het alledaagse leven en een niet instemmen met de maatschappij en haar doelen.

Het valt op dat in verhalen over Nederlandse "drop-outs" vaak dezelfde oorzaken genoemd worden.

overheidsbeleid

De begeleiding en controle van jongeren in Oost-Europa is zeer groot. Op scholen worden huiswerkklussen georganiseerd en moeilijk lerende kinderen worden individueel of in groepjes begeleid. Verder wordt er door de jeugdorganisatie veel activiteiten georganiseerd.

Jongeren die al op jonge leeftijd weigeren deel te nemen aan de activiteiten van de jeugdorganisatie (en dus snel als "probleemjongeren" gezien worden) krijgen soms een begeleider of "chef" toegewezen.

In bedrijven krijgt elke jongere een mentor toegewezen om hem of haar te begeleiden.

In Oost-Europa is het aantal "probleem jongeren" veel lager dan in de Westerse landen. Dit ligt mogelijk aan de grotere begeleiding en controle mogelijkheden en misschien ook de anders soortige straffen (zoals internaten).

Toch wordt het aantal "probleemjongeren" vooral in de grote steden, met het jaar groter. Het overheidsbeleid richt zich voornamelijk op aanpassing en bestraffing. Toch wordt een enkele keer in Oost-Europa opgeroepen tot verandering van deze methodes. Een moskouwe rechter opperde het plan om veroordeelde joyriders de gelegenheid te geven zich meer bezig te houden met auto en motortech-niek. Een ander voorstel ging over de jonge zwervers in Buda-pest. Er werd geopperd een oude fabriek aan te wijzen als "vrij-plaats" waar zij onderdak konden vinden en die ze zelf op konden knappen.

De autoriteiten zelf hebben problemen met dergelijke voorstellen. Wanneer men stopt met inpassing van "probleemjongeren" in het bestaande systeem, erken je dat het huidige systeem en haar doeleinden niet aantrekkelijk zijn voor een aantal jongeren. Daarom zijn de voorstanders van aanpassing en onderdrukking nog veruit in de meerderheid.

BRUNSSUM GOES WILD

In Brunssum in zuid-Limburg werd van 31 maart tot 6 april een internationaal vredesaktiekamp gehouden om aktie te voeren tegen de toenemende militarisering van de Euregio. De Euregio is het gebied Nederlands Limburg, Belgies Limburg en een stuk Duitsland. De Brunssumse politie en pers gingen uit hun bol bij bunkerbezettingen, verbleekten bij voetbalwedstrijden en baalden van blokkades. Een Ede's aktivist ging er 3 dagen heen en doet verslag.

eerste dag

Na met elf mensen twee uur in een Ford-busje dubbelgevouwen te hebben gezeten kwam ik op het kamp aan. Een vrij teleurstellende opkomst, met ons erbij zo'n 40 mensen. Maar goed, de stemming was er niet minder om en al gauw begon de eerste actievoorbereiding, zoals gebruikelijk met een vrolijke chaos die nog versterkt werd doordat mensen van vier verschillende nationaliteiten aanwezig waren.

Er werd besloten om de enige bunker van Brunssum, die onder het gemeentehuis, te bezetten. In die bunker is slechts plaats voor het gemeentebestuur en de bevolking mag netjes buiten blijven om een verfrissende fall-out douche te ondergaan. De bezetting zou worden uitgevoerd door tien mensen en de overige 30 zouden een afleidingsactie houden. Die afleiding bestond hieruit: als de B.B. sirenes om 12 uur zou beginnen te loeien, iedereen midden op de weg "dood" zou vallen terwijl iemand met een megafon iedereen vroeg wat ze zouden doen als het echt was. Ikzelf heb met de afleidingsactie meegedaan en ik moet zeggen, het was een groot succes.

Toen de sirene ging, liepen we net langs een lagere school en alle schoolkinderen met hun moeders vonden het reuze inter-

resant. Een aantal van hen ging zelf liggen om eens een babbeltje met ons te maken. Voeg daarbij een uitgebreid politie escorte en de afleiding was compleet. We zijn toen teruggegaan naar het gemeentehuis waar de 10 bezetters/sters een half uur van te voren zonder problemen de bunker in waren gekomen. Na er 1 uur ingezeten te hebben kwamen ze weer naar buiten. De actie kwam op de voorpagina van de Limburgse dagbladen en nog niet eens zo negatief gekleurd ook.

Vanaf die tijd kwam er politie controle op ons doen en laten, die in het boek van Orwell, 1984 niet zou misstaan. Om de 5 minuten politie surveillance langs het kamp en een bijna permanente post bij de uitgang van de camping. Iedereen die het kamp uitging werd gevolgd door de wouten of de marchaussee. Ondanks dat bleek dat in de nacht van 1 april op 2 april de officiersmess van het Amerikaanse leger een vrolijk kleurtje had gekregen en er wat prachtige leusen op de muur stonden. Waarom zou men tenslotte persé door de hoofduitgang naar buiten moeten als er prachtige hekken om een camping staan met daar aangrenzend een mooi stukje Limburgs natuur?

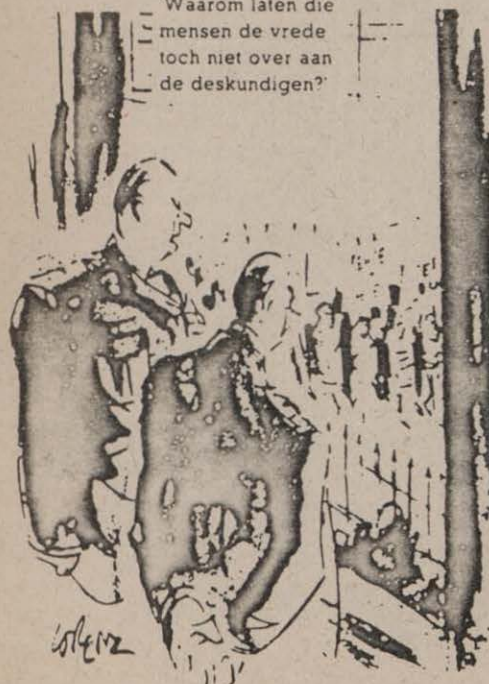
proces

Dinsdag ochtend was er een pro-

ces tegen een West-Duits activiste die tesamen met enkele tientallen mensen de Awacs Bases in Geilenkirchen hadden geblokkeerd. De Duitse justitie heeft een juridiese trucendoos te voorschijn gehaald om vredesactivisten aan te pakken. De aanklacht luidde dat zij mensen bij het uitoefenen van hun functie gehinderd had wat op een milde vorm van gijzeling neer kwam. Een aantal Nederlanders besloot het proces bij te wonen en ging op weg naar de B.R.D. Nauwelijks 5 minuten op weg werden we klemgereden door de politie, de auto werd onderzocht, en onze namen werden in de computer ingetikt. Tien minuten later bij de grensovergang het zelfde ritueel ditmaal uitgevoerd door de grensschutz, de Duitse grensbewaking. Ik kreeg een raar gevoel in m'n maag toen zo'n Duitser tegen me zei: "Raus und Ausweiss bitte". Tien minuten te laat kwamen we op het proces aan. Alhoewel de entourage wat anders was, waren er ook duidelijke overeenkomsten met de Nederlandse recht-

spraak. Ook hier werd zo'n duidelijke politieke zaak afgedaan als een simpel strafbaar feit alsof het om een eenvoudige verkeersovertreking ging. De officier van justitie ging volledig aan alle politieke argumenten voorbij en eiste 300 DM boete of 30 dagen gevangenis. De rechter ging in op de eis en de zoveelste kriminaliserings poging van de Duitse overheid was gelukt. Overigens lopen er nog zo'n 700 vrijwel identieke zaken in Duitsland tengevolge van de blokkades bij Mutlangen en de versterking van de Reforger oefeningen bij Fulda. Toen de rechtzaak afgelopen was trok iedereen, ook de mensen die nog in het kamp zaten naar de grensovergang om militaire konvoien te blokkeren. Een slecht voorbereide actie want niemand wist of er überhaupt wel een konvooi langs zou komen. Het enige wat er uiteindelijk geblokkeerd werd was één Britse legertruck, notabene met post voor het leger en een stel personenwagens van Afcant officieren (Afcant is American forces central Europe). De pers echter vond het prachtig en plaatste een groot artikel, met foto op de voorpagina van hun kranten.

Waarom laten die mensen de vrede toch niet over aan de deskundigen?

voetbal

Een aantal mensen was inmiddels behoorlijk geïrriteerd geraakt door alle politiecontrole en stelde een ludieke actie voor om de opgefokte justitie in verwarring te brengen. Dinsdag middag trok de hele troep naar het centrum van de Afcant onder zware begeleiding van marechaussee en Amerikaanse militaire politie om vervolgens niet het centrum te belagen maar om de hekken van het voetbalveld van de Yankee officieren over te klimmen en doodgewoon een potje te gaan voetballen. En dat onder het motto: Wij maken van militair terrein

recreatieterrein. Dikke paniek onder de M.P.'s en marechaussees. Er werd druk overlegd met de commandanten maar die bleken ook geen raad te weten met zo'n zaak. Een verbaasde marechaussee: "Hé, doen jullie onkruiders ook aan voetbal?"

Onder toeziend oog van zich aan de kop krabbende M.R.'s werd tijdens de pauze een groepsfoto gemaakt, Duitse en Nederlandse anti-militaristische liederen gezongen om vervolgens vrolijk door te voetballen. Toen het duidelijk werd dat ze wilden ingrijpen, zijn we weer opgekraakst; de verbijsterende militairen achter latend.

s'Avonds is er door "onbekenden" nog een kladactie geweest bij één van de 5 munitiedepots in de Euregio waarbij de mensen wéér klemgereden werden na een wilde achtervolging. Daarbij werden 3 mensen aangehouden, waarvan er één gedwongen werd om geboeid op de grond te gaan liggen. Alle 3 zijn ze wegens gebrek aan bewijs vrijgelaten.

Woensdag zijn we, wederom met z'n elfen dubbelgevouwen, weer naar huis gegaan.

kanttekeningen

When I grow up

I want the world to be HERE ...

Tot slot wilde ik nog wat kanttekeningen plaatsen bij de Brunssumse actieweek.

Het lijkt erop als of vredesactiekampen een mislukking zijn. Je steekt een groot deel van je tijd in het ontwijken van de politie, energie die beter direct tegen het militarisme gebruikt kan worden. Ik denk dat justitie al met al nog niet zo ontevreden is over dit soort kampjes.

Alle staatsgevaarlijken makkelijk op een rijtje en dus bijzonder makkelijk in de gaten te houden.

Verder vind ik het erg jammer dat er maar zo weinig mensen waren en ook vreemd. Als er voor 48 kruisraketten al 500.000 mensen naar Den Haag gaan zouden er toch ook veel mensen naar de Euregio moeten komen. In de Euregio zijn namelijk elf bases met kernwapens, vijf munitiedepots, de Awacs bases, het Nato hoofdkwartier voor Centraal Europa, etc, etc. De Euregio zal één van de 1ste gebieden zijn die meteen een zware atoomaanval te verduren krijgen in geval van oorlog. Alleen al daarom is het noodzakelijk dat de vredesbeweging juist daar haar aandacht ook richt.

KAROL WOJTYLA KOMT!

Vanaf 11 mei is de Pool Karol Wojtyla in Nederland. Niets bijzonders, zou je zo zeggen, er zijn wel vaker Polen in Nederland. Maar Karol komt niet op bezoek, of om politiek asiel te vragen. Neen, Karol komt zich mengen in binnenlandse aangelegenheden. Ook niets op tegen, kan je zeggen, want waarom zouden wij hier het altijd het beste weten? Maar er zit nóg meer achter.

Vaticaan

Karol Wojtyla is beter bekend als paus Johannes Paulus II, en het bezoek dat hij brengt aan de lage landen (want België komt ook aan de beurt) betaalt 'ie niet zelf, alhoewel hij toch aardig in de slappe was zit, maar zal volgens de officiële cijfers ruim 5,5 miljoen gulden gaan kosten. Toen in februari 1984 bekend werd dat hij zou komen, ontbrandde meteen de discussie daarover. Duidelijk werd dat maar erg weinig katholieken op hen zeten te wachten en de rest van de bevolking al helemaal niet. Ook rees de vraag of de paus nu als kerkvorst of als staatshoofd op bezoek zou komen. Algemeen wees men er op dat Karol kwam als kerkvorst, maar dat is natuurlijk onzin, want stel je voor dat Bhagwan of Moon naar Nederland zou komen. Zouden de koningin en de regering dan met hem gaan lunchen? Hem officieel ontvangen? De kosten van zijn bewaking op zich nemen, wat ongeveer 20 miljoen gaat kosten? Nooit en te nimmer! Hij komt dus wel degelijk als staatshoofd van het Vaticaan. Het Vaticaan dat uitpuilt van corruptie, van wereldlijke bezittingen, machtswellust en dat dictatoriaal geregeerd wordt. Het Vaticaan dat de volle steun heeft gegeven aan de nazi's, vluchtroutes voor gezochte nazi's heeft geopend naar Zuid-Amerika. Barbie, de 'slachter van Lyon', is door het Vaticaan geholpen te ontvluchten

naar Latijns-Amerika, de Kroatische beul Pavelić kon ook met behulp van het Vaticaan ontsnappen. Het Vaticaan dat als souvereine staat gesticht werd door de Italiaanse fascist Mussolini in 1929. En dat de huidige dictator van het staatje uitgerekte zes dagen na de 5-mei-herdenking ons land komt bezoeken geeft we een bijzonder nare smaak in de mond. In 1933 sloot het Vaticaan een concordaat met Hitler-Duitsland, hetgeen onder andere inhield dat de paus alleen bisschoppen zou benoemen die de goedkeuring van Hitler hadden gekregen. Men zegende de wapens en troepen die Mussolini naar Ethiopië zond. Toen Hitler Oostenrijk 'annexeerde' leverde het dat complimenten op van kardinalen, die hun speeches steevast eindigden met 'Heil Hitler'. De paus zweeg echter. Hij zweeg ook toen hij al in '42 hoorde over wat er gebeurde in Auschwitz. Ook in het verleden steunde het Vaticaan de fascist Franco in Spanje. Dit land werd het troetelkind van het Vaticaan. Tegenwoordig steunt het Vaticaan, en dus ook de paus als staatshoofd daarvan, tal van dictatoriale en wrede regimes in bijvoorbeeld Midden- en Zuid-Amerika.

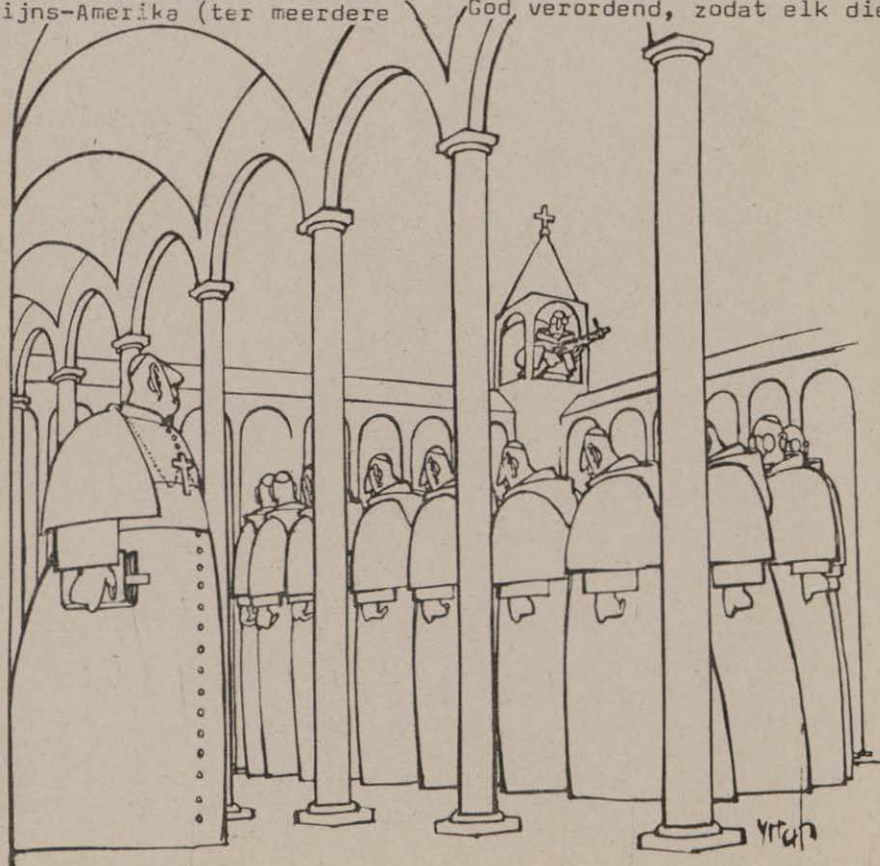
hier en nu

Vooraf in Latijns-Amerika is de laatste jaren een nieuwe stroming van theologen ontstaan. Priesters (vooral) die

de kant van de onderdrukten, de armen, kiezen en vinden dat de situatie hier en nu moet veranderen, dat de kerk de mensen niet langer het bos in kan sturen met het hiernamaals. Honderden, duizenden jaren lang koos de clerus automatisch de kant van de autoriteiten, de dictators, de onderdrukkers, de upper-ten. Nu er eindelijk een stroming is die de grondslagen van het christelijk geloof ('heb uw naaste lief') in praktijk wil brengen, worden ze op alle mogelijke manieren tegengewerkt door 't Vaticaan. De paus (onze Karol) noemde hen "valse profeten, dieven en plundersaars". Volgens Karol vinden de mensen hun geluk in het hiernamaals. Dagelijkse onderdrukking moet maar geaccepteerd worden vanuit die visie. Bij zijn zesde bezoek aan Latijns-Amerika (ter meerdere

eer en glorie van de dictators daar) riep hij "de armen op geduldig te zijn; de vakbonden zich te matigen" en nam de ondernemers in bescherming; verdeelde het geweld tegen de onderdrukking, maar zei NIETS over het geweld van de onderdrukkers, de staat, het leger. Hij stelde in Nicaragua een ultimatum aan vier priesters die zitting hebben in de regering om af te treden of anders hun pei aan de wilgen te hangen.

Het gezag moet gehoorzaamd worden, roept de paus steeds weer en leest dan graag Romeinen 13, de eerste verzen: "Iedereen moet onderdanig zijn aan de machthebbers die boven hem gesteld zijn. Want niemand heeft macht dan door God, en de bestaande overheden zijn door God verordend, zodat elk die

zich verzet tegen de overheid de verordening Gods weerstaat. En die weerspanningen zullen zich een vonnis op de hals halen". Echter, waarom moet het gezag dan niet gehoorzaamd worden in Cuba, Nicaragua, de Oostblok-landen? Maar het geloof is er niet voor mensen die redeneren, die nadenken, ze moeten geloven, en het liefst in de paus!

De dichteres Mies Bouwhuis zei in een in Vrij Nederland afgedrukt interview (16-2-'85): "Ik haat het katholicisme, om de hypocrysie die de mensen al met de paplepel wordt ingegeven. De schade die het doet aan kinderen Nog veel verschrikkelijker is wat het doet in groter verband. Eeuwenlang werden mensen uitgebuit met de beloften over het hiernamaals, en nog altijd gaat het door."

klok terug

Er zijn natuurlijk nog veel meer redenen waarom de paus, als hij de klompen en molens van Nederland wil zien, maar gewoon als Karol Wojtyla moet komen en zijn reis zelf maar moet betalen. Op een paar van die redenen zal ik nog wat dieper in gaan: het inmengen in binnenlandse aangelegenheden, de achterstelling van de vrouw, gehoortebeperking, seks, etc.

Zoals bekend gaat het niet zo goed met de kerken, voor al de Rooms-Katholieke heeft 't moeilijk. De missen worden steeds minder bezocht en de kritiek op het centralistisch karakter van de katholieke kerk neemt toe. Dit is niet iets van de laatste paar jaar, het is al decennia lang aan de gang. Veel progressieve katholieken hadden hun hoop en vertrouwen op het Tweede Vaticaans Concilie ('62-'65) gesteld. Daar zou uit moeten komen dat de macht gedecentraliseerd zou worden, dat de kerk meer moet luisteren

naar de mensen. En de hervormingen waren er, gering, zeer gering, maar men zag het als een aanzet, een begin. Het verloop liet echter op zich wachten, sterker nog, alles is in tussen terug gedraaid tot voor het Tweede Vaticaans Concilie (behalve dan het -openlijk-anti-semmitisme). Even leek er in '78 wat meer oor te zijn voor wat er leefde onder de mensen, toen paus Johannes Paulus I aangesteld werd. Deze wilde niet alleen de regels voor gehoortebeperking verruimen, maar ook en vooral een eind maken aan de korruptie in de top van het Vaticaan. 33 dagen na zijn ambtsbekleding overleed hij onder verdachte omstandigheden. Door de Engelse schrijver David Yallop (in zijn boek "In God's name", ned. vert. "Gods wil of de Maffia") werd gesuggereerd dat de paus vermoord werd. De Italiaanse theoloog Gianni Genari dacht eerder aan zelfmoord: "De paus had tot grote veranderingen in de curie besloten en wilde tevens een aantal nieuwe bisschoppen in Italië benoemen. Toen op zijn beleid scherpe kritiek kwam die hij zich hevig aan trok, adviseerde zijn arts hem kalmeringsmiddelen in te nemen." (Algemeer Dagblad, 26-6-'84). Hij nam er dus (?) te veel.

De benoeming van Karol Wojtyla tot paus was een duidelijke aanwijzing over het beleid dat gevoerd moest gaan worden. Het Poolse katholicisme is zo ouderwets en ridicuul, dat het een voorbeeld moest zijn voor 'afgedwaalde' zielen. Het moest weer afgelopen zijn met inspraak en vernieuwingen, etc.

benoemingen

Nederland is al lang een doorn in het oog van het Vaticaan: getrouwde en homoseksuele pries-

ters, vrouwen die priester willen worden en zelfs progressieve bisschopper! Maar door aan de wensen van de parochianen geen enkele aandacht te schenken heeft de paus alles de laatste jaren weer 'recht' gezet. Zo het recht op inspraak van de leken veroorzakend. In 1971 werd Simonis bisschop van Rotterdam en een jaar later werd de nog conservatievere Gijzen bisschop van Roermond. In '83 werd tegen elk advies in Boners benoemd tot bisschop van Haarlem (Zwartkruis kreeg een hertenbloeding toen hij het hoorde), Simonis werd bevorderd tot aartsbisschop van Utrecht en Bär nam zijn plaats in in Rotterdam. En een paar maanden geleden werd bekend dat Ter Schure de scepter zou gaan zwaaien in Den Bosch. Ontevredenheid en kwaadheid alom. Vijf van de zever. tisdammer zijn weer bezet door de aards-reactionaire vazallen van het Vaticaan. Feitelijk zijn het dus zetbazen van een vreemde mogendheid, die diep geïnfiltreerd zijn in hoge

maatschappelijke en sociale functies.

De komst van paus Johannes Paulus II moet de puntjes dan nog weer eens op de i zetten, iedereen met de neus op de feiten drukken: de paus regeert, en niemand anders. Het progressieve deel van de katholieke kerk kan buigen of barsten!

vrouwbeeld

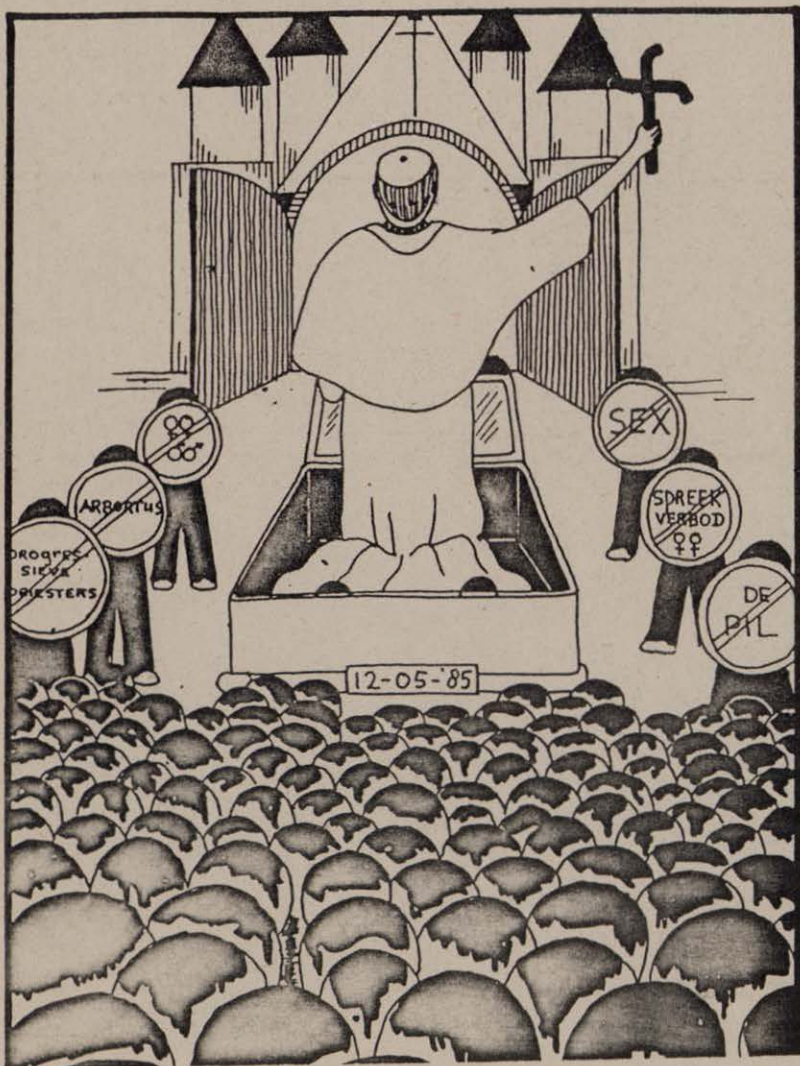
Over het beeld van de vrouw in het Vaticaan, en talloze malen door Karol bevestigd, kunnen we kort zijn: de vrouw hoort aan het aanrecht en zo vaak mogelijk in het kraambed. Vrouwen behoren niet naar maatschappelijke en sociale functies te streven en zeker niet -stel je voor- naar functies in de kerk. Zij behoort haar man, want homofilie is uit den boze, dienstbaar te zijn, te gehoorzamen. Voor echtelijk geslachtsverkeer is verboden, evenals geboortebepaling, en abortus is een doodzonde. En onderschat de

invloed van die wartaal niet!
 In Latijns-Amerika en Afrika
 is de jaarlijkse bevolkings-
 aanwas 3 tot 4 procent. Uit
 enquetes in die streken is ge-
 bleken dat men wel bereid zou
 zijn het aantal geboortes te
 beperken als de paus het maar
toestond! Het is ronduit sa-
 distisch om zowel het kunst-
 matig voorkomen van ongewenste
 geboortes als wel abortus te
 verbieden.

De wrede dictators in Latijns-
 Amerika, Afrika en Azië (waar
 Karol vele malen te gast was)

hebben wellicht baat bij het
 vermenigvuldigen van goedkope
 arbeidskrachten en willoze
 paupers. Dat analfabeten nog
 geloven dat er heiligen zijn,
 dat God een harde opperheer is
 en dat hij tenminste de zielen
 kan redden.... is denkbaar, al-
 hoewel moeilijk te vatten. Maar
 dat een paus, die kan lezen en
 schrijven, de aansprakelijkheid
 aanvaard om dit bijgeloof te
 exploiteren is ronduit walge-
 lijk!

Dirk.

SEKSUEEL GEWELD

Het volgende artikel gaat over verkrachting, één van de meer extreme vormen van sexueel geweld tegen vrouwen. Nadat we het al eerder over de relatie militarisme en seksisme hebben gehad in de Vlegel, volgt nu een serie artikelen over sexueel geweld tegen vrouwen en wat daar allemaal onder valt.

verkrachting

Degene die verkracht beseft nooit dat hij aan het verkrachten is, dat is normaal. Toen hij bovenop me lag en ik terugvocht, zei hij: "Stel je niet aan als een klein meisje, anders verkracht ik je".

Ik weet niet wat verkrachten is als het niet dat was waar hij mee bezig was.

& rechtsspraak

Wanneer iemand een ander vermoordt, berooft of zwaar letsel toebrengt met een knuppel, is het voor niemand twijfelachtig wie de schuldige is en wie het slachtoffer. Niemand zal het in zijn hoofd halen om de knuppelaar van zijn schuld vrij te pleiten onder het voorwendsel dat degene die neergeslagen is: -een lift aksepteerde -een glas met hem dronk in het café

-geen valhelm droeg en daardoor een provocatie voor de knuppe-

Advocaat verdedigt verkrachters:

„Meisjes worden graag veroverd”

(Door Evelien Groenink)

In een verkrachtingszaak die donderdag diende voor de Groningse rechtbank heeft de advocaat van de drie verdachte mannen zich de woede op de hals gehaald van de officier van justitie, mr. Dorhout. De raadsman, Smid, bestond het om de slachtoffers (twee jonge meisjes die in februari van het vorig jaar en een vrouw die het jaar daarvoor waren verkracht) af te schilderen als „dat ze het wel iedere dag hadden gewild, dat Nederlandse meisjes nu eenmaal erg gemakkelijk zijn en dat ze graag veroverd willen worden”.

„Heel wat Nederlandse meisjes van zestien jaar (de twee meisjes waren 15 en 17) zijn al volledig vrouw”, zei Smid. Dat had hij uit een artikel in

„Moeder zou moeten terechtstaan voor slechte opvoeding van dochter”

de Nieuwe Revu, zo meldde hij daarbij.

Na enkele van deze opmerkingen vond officier Dorhout dat het wel genoeg was geweest en hij vroeg de president van de rechtbank, mr. Mein, aan de advocaat duidelijk te maken dat het niet de bedoeling van hem kon zijn een requiisitor te houden tegen de slachtoffers en dat zijn cliënten hier terecht stonden.

Mr. Mein sloot zich bij Dorhout aan, maar daarop bond Smid nog nauwelijks in. Hij zei dat de moeder van een van de vrouwen dan maar terecht moest staan, omdat ze haar dochter „zo slecht had opgevoed”. Officier Dorhout tegenover De Waar-

heid: „Het gaat hier om twee zaken. Twee van de drie verdachten hebben twee jonge meisjes verkracht en alle drie hebben ze een vrouw ook op een gruwelijke manier uit wraak te pakken genomen (de vrouw had een verhouding met een van de verdachten gehad en later iets geringschat-tends over zijn seksuele prestaties tegen hem gezegd. Daarop besloot deze man met twee van zijn kornuiten om haar te verkrachten. Het geen ze dan ook alle drie hadden gedaan — E.G.).

„Nu is het bij verkrachtingszaken nog steeds zo”. aldus mr. Dorhout, „dat de raadsman van de verdachte nog wel eens het slachtoffer zwart wil maken, door haar af te schilderen als hoer of zo. Dan mag het natuurlijk nog niet, maar zulke redeneringen komen voor. Ik reageer daar altijd ontzettend fel op.”

Vanwege de ernst van de verkrachtingen heeft Dorhout tegen alle drie de mannen vier jaar gevangenisstraf geëist.

De uitspraak is op 19 mei.

Zwakkinnige boven zestien niet meer vogelvrij

(Van onze rechtbankverhaggever)
ARNHEM - Als mensen boven de zestien jaar verstandelijk niet capabel zijn aangifte te doen van een strafbaar delict waarvan zij het slachtoffer worden, dan mogen ouders dat doen. Dat heeft het Europe-

se Hof voor de rechten van de mens deze week bepaald. Deze uitspraak zal leiden tot een verandering in de Nederlandse wetgeving.

De zaak voor het hof was jaren geleden aangespannen door de vader van een zwakkinnig meisje. Zij

en twee andere zwakkinnige meisjes werden in '79 door een Nijmegense sluiteraar misbruikt. De dader werd niet vervolgd. Op grond van de regelgeving was het niet mogelijk de man "emacht met minderjarige" in laste te leggen. Die regels zeggen dat de meisjes, boven de zestien,

zelf een aanklacht hadden moeten indienen. Maar daartoe bleken zij verstandelijk niet in staat. De uitspraak van het Europees Hof valt een leemte in de Nederlandse strafwetgeving op. Als de wet is aangepast kunnen daders die zich vergrijpen aan - bijvoorbeeld -

zwakkinnige meisjes toch worden vervolgd. De Nederlandse staat moet, aldus het Europees Hof, aan het betrokken meisje een schadevergoeding van 3000 gulden betalen omdat de staat de sluiteraar ten onrechte ontrok aan strafvervolgning.

laar was

-in zijn diepste binnenste altijd al naar een pak slaag verlangde

-al eens eerder een pak slaag had gehad

-'s avonds alleen op straat wandelde

-op kamers woonde

Toch is er een misdaad waarbij deze wonderlijke insinuaties, zonder blikken of blozen worden geuit en dat is verkrachting. Verkrachting is het enige misdrijf waarbij het slachtoffer ter verantwoording wordt geroepen alsof het de dader is.

bewijslast

Verkrachting komt ontzettend vaak voor: 25.000 vrouwen per jaar, dat betekent dat ongeveer 70 vrouwen PER DAG verkracht worden. Hierbij is slechts uitgegaan van officiële cijfers, want veelal worden verkrachtingen niet aangegeven, niet opgenomen door de politie of niet erkend in de wet. Tot voor kort was het zelfs zo dat ouders van verstandelijk gehandicapte jongeren van zestien jaar en ouder geen aangifte konden doen van een strafbaar delict. Dit moesten ze zelf doen, maar waren daar verstandelijk niet toe in staat. Dit betekent dat er tot nog toe in de praktijk er geen aanklacht kon worden ingediend tegen verkrachters van verstandelijk gehandicapte meisjes en vrouwen. (zie knipsel)

Verkrachting gebeurt door mannen en verkrachting wordt beoordeeld en berecht door mannen. Mannen die ontkennen dat verkrachting een misdaad tegen vrouwen is.

Heel vaak wordt in een verkrachtingszaak de desbetreffende vrouw niet gehoord. Tenminste niet in de zin dat zij het slachtoffer is en dat dus automatisch daaruit volgt dat de verkrachter zich moet verantwoorden.

Nee, er wordt niet alleen komplot overheen gewalst wat ver-

krachting voor vrouwen betekent nog sterker, uit het juridisch gebakkelei spreekt:

-dat het voor mannen blijkbaar niets betekent

-dat het normaal is voor mannen

-dat zij noch denken, noch voe-

len bij deze geweldsdaad. Het ligt nog steeds zo dat je als vrouw moet bewijzen dat je verkracht bent en dat je het niet gewild hebt. Jij moet aantonen dat je je verdedigd hebt. Jij moet opboksen tegen een muur van onbegrip en vooroordelen.

Met tegenover je de verkrachter, die een heel leger begrijpende mannen achter zich heeft staan. Vaak worden er zelfs psychologen en psychiaters aangedragen die dan verkondigen dat hij een moeilijke jeugd gehad heeft, dat het nu juist weer een beetje goed gaat in z'n werk, dat hij spanningen had, omdat hij bijvoorbeeld voor de eerste keer op tv zou komen, dat z'n vrouw uithuizig is, enzovoort, enzovoort. Alles is gericht op de nare gevolgen die een veroordeling voor de verkrachter zouden kunnen hebben, het gaat allang niet meer om de verkrachting, laat staan om het slachtoffer. Verkrachting is een misdaad tegen vrouwen, niet een zwak moment van één man!

OP VERKRACHTING STAAT LEVENSLANG VOOR VROUWEN!

de wet

Het is eigenlijk ongelooflijk dat verkrachting onder zedendelicten valt. Verkrachting heeft niets te maken met zeden, maar alles met geweld tegen vrouwen.

Als justitie ervan uit zou gaan dat elke vrouw een individu is, als justitie zou erkennen dat vrouwen het recht hebben om zelf te beschikken over hun lijf; dan zou elke keer dat een vrouw weigert beschikbaar te zijn en toch gedwongen wordt, gezien worden als een daad van agressie, dus geweld tegen vrouwen. Dan doet het er niet meer toe, of je getrouwd bent of niet, hoe oud je bent en of je blauwe plekken hebt of niet.

Dan zou de man die een lichamenlijk gehandicapte vrouw verkracht zonder meer op grond van verkrachting worden veroordeeld.

Het verkrachtingsartikel houdt in dat lichamenlijk gehandicapte vrouwen door de strikte omschrijving in de wet niet verkracht kunnen worden. Zoals in artikel 242 staat, moet er sprake zijn van geweld of dreiging van geweld (hierin vormt de Nederlandse wetgeving een uitzondering. In andere landen is deze waanzinnige beperking niet opgenomen in verkrachtingsartikels). Dit betekent dat ontzettend veel verkrachtingszaken door de officier van justitie geseponeerd worden, juist omdat er volgens hem te weinig bewijs is voor het gebruik van geweld. De officier vindt alleen fysiek geweld geweld. Dit is een ontkenning van wat verkrachting voor vrouwen betekent.

Een paar jaar geleden was er een rechtszaak tegen een man die een lichamenlijk gehandicapte vrouw verkracht had. Hij werd niet veroordeeld op artikel 242. In een rechtszaak wordt het geweld dat in dit artikel genoemd wordt, verbonden aan het verzet van vrouwen. Voor lichamenlijk gehandicapte vrouwen is lijfelijk verzet (waar het justitie om gaat) vaak door hun handicap uitgesloten. De man werd veroordeeld op artikel 243: "Hij die buiten echt vleschelijke gemeenschap heeft met een vrouw van wie hij weet dat zij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeerd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 8 jaren". Zij was niet bewusteloos en verkeerde niet in staat van onmacht, het enige wat zij niet kon was zich verzetten op de manier zoals de wet het vereist. Het is een grote vernedering dat de enige manier om

de wet

Artikel 242: Hij die door geweld of bedreiging met geweld een vrouw dwingt met hem buiten vleeschelijke gemeenschap te hebben, wordt, als schuldig aan verkrachting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 12 jaar.

Artikel 243: Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw van wie hij weet dat zij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 12 jaar.

Artikel 244: Hij die vleeschelijke gemeenschap heeft met een meisje beneden den leeftijd van 12 jaar, wordt gestraft met een gevangenisstraf van te hoogste 12 jaar.

Artikel 245: Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw die den leeftijd van 12, maar nog niet dien van 16 jaar heeft bereikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 8 jaar. Vervolging heeft, buiten de gevallen van de artikelen 248 en 249, niet plaats dan op klachte.

Artikel 246: Hij die door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt tot het plegen of dulden van ontuchtige handelingen, wordt, als schuldig aan feitelijke aanranding van de eerbaarheid, met gevangenisstraf van ten hoogste 8 jaar gestraft.

Artikel 247: Hij die met iemand van wien hij weet dat hij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert of met iemand beneden den leeftijd van 16 jaar ontuchtige handelingen pleegt of laatstgenoemde tot het plegen of dulden van zoodanige handelingen of, buiten echt, van vleeschelijke gemeenschap met een derde verleidt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 6 jaar.

Artikel 248: Indien een der in de artikelen 243 en 245-247 omschreven misdrijven zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste 12 jaar opgelegd.

Indien een der artikelen 242-247 omschreven misdrijven den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste 15 jaar opgelegd.

Artikel 248 ter: Hij die door giften van geld of goed, misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of misleiding een minderjarige van onbesproken gedrag, wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, opzettelijk beweegt ontuchtige handelingen met hem te plegen of zoodanige handelingen van hem dulden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 4 jaar. Vervolging heeft niet plaats dan op klachte van hem tegen wie het misdrijf is gepleegd.

De termijnen bedoeld in artikel 66 belopen voor deze klachte onderscheidenlijk 6 en 12 maanden.

Artikel 249: Hij die ontucht pleegt met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige of zijn minderjarige bediende of ondergeschikte, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 6 jaar.

Met dezelfde straf wordt gestraft:

De ambtenaar die ontucht pleegt met een persoon aan zijn gezag onderworpen of aan zijne waakzaamheid toevertrouwd of aanbevolen; de bestuurder, geneeskundige, onderwijzer, beambte, opzichter of bediende in eene gevangenis, rijkswerkinrichting voor de kinderbescherming, weeshuis, ziekenhuis, krankzinnigengesticht of instelling van weldadigheid, die ontucht pleegt met een persoon daarin opgenomen.

hem veroordeeld te krijgen is, dat zij tot iemand gemaakt moet worden die niet denkt of voelt. Zij heeft zich verzet, geen enkele vrouw kiest er voor om verkracht te worden. Dat deze verkrachter uiteindelijk veroordeeld werd, komt door dat de officier van justitie naar dit artikel greep. Dit is volkomen willekeurig, een andere officier had de zaak kunnen seponeren. Dit betekent dat gehandicapte vrouwen vogel-

vrij zijn.

Verkrachting is laf. Verkrachting is vrouwenverachting. Verkrachting moet verdomme ophouden. We willen niet langer gedwongen worden op te blijven boksen tegen de bestaande mannenbeschermingspolitiek. Daarom moet er een andere vorm van gerecht komen, die verkrachting als een geweldsmisdrijf erkend en vanuit vrouwen rechtspreekt.

TOTAALWEIGERAARS

Eén keer in de twee maanden staat er een lijst met totaalweigeraars in de Vlegel. Totaalweigeraars zijn diegene die de militaire dienst weigeren en ook weigeren een beroep op de wet Gewetensbezaarden te doen.

Dat betekent dat ze voor de krijgsraad moeten komen. Dan worden ze veroordeeld tot een gevangenis straf van 12 maanden, waarvan ze er 9 uit moeten zitten. Negen maanden in de bak is geen pretje, maar je kunt helpen om het iets dragelijker te maken door brieven en kaarten te sturen. Daarom plaatsen we 1 keer in de twee maanden de complete lijst. Daarnaast natuurlijk ook om steeds weer opnieuw aandacht te geven aan het feit dat mensen negen maanden worden opgesloten omdat ze weigeren mee te werken aan het militaire systeem. Hieronder de jongens die op dit moment vastzitten. SCHRIF!

Tussen haakjes staat de vermoedelijke datum van in vrijheidsstelling.

Pieter van Reenen (9 juli)
hvb Het Veer
Wenkenbachweg 48
Amsterdam

Marinus Augustijn (9 juli)
hvb
Helperlinie 2
Groningen

Robert Kluytmans (6 aug.)
hvb
St. Jorisstraat 31
Den Bosch

Peer Kroon (14 sept.)
hvb
Wilhelminastraat 16
Arnhem

Erik Zadelhoff (14 sept.)
hvb
Wilhelminastraat 16
Arnhem

Luc Wouters (15 sept.)
hvb
Pollartstraat 7
Roermond

Teun de Bok (16 sept.)
hvb
St. Jorisstraat 31
Den Bosch

Bart van Hoogenhoff (7 okt.)
hvb
Noordsingel 115
Rotterdam

Walter Hensen (4 aug.)
hvb
Noordsingel 115
Rotterdam

Guido Alting (half nov.)
hvb Demersluis
Wenkenbachweg 48
Amsterdam

AUTOCHTONEN LEREN ONS EEN LESJE

In de tijd dat deze regel gelezen wordt, gaat er ongeveer 25 hectare regenwoud verloren, aldus Milieu Defensie. Hoe milieu -vriendelijk men ook is, ook dit blaadje levert hieraan een bijdrage. Per jaar consumeren wij 155 kilo papier per persoon. Een gemiddelde Vlegel-lezer(es) nog wel iets meer, schat ik.

vernietiging

'k Vind het wel leuk om deze cijfers even aan te halen, daar het mij als een gigantische hoeveelheid voorkomt. Het is natuurlijk betrekkelijk, want zonder goede bladen zou je kunnen vergeten hoe slecht Moeder Aarde er voor staat. En dat door recycling van papier al dat gelees nauwelijks schade aan onze aarde hoeft toe te brengen. Ik zou niet weten dat al het industriële houtgebruik samen nog voor geen 20 procent verantwoordelijk is voor de ondergang van het tropisch regenwoud, tegenover 80% die de behoefte aan brandhout en landbouwgrond voor z'n rekening neemt.

We kennen de oorzaken én de opdrachtgevers van het plunderen en vernietigen van landen ver weg, het verjagen van de autochtone bevolking. We kennen de verkrachting van de grond en de lucht hier in Europa met alles wat daar tussen leeft. Altijd lief genoeg om wat we nog over hebben aan afgekeurde pesticiden, kunstmest, insecticiden, medicijnen en dergelijke ver weg af te leveren en nooit te beroerd om onze grondstoffen vretende industrie daarheen te loodsen.

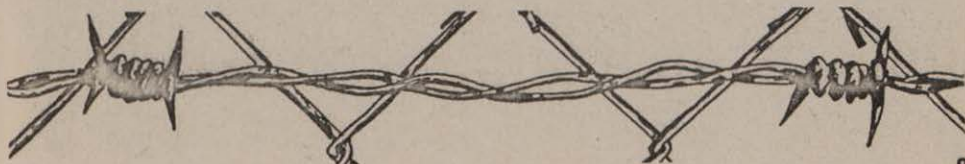
"Als de laatste rivier vervuild

is, de laatste vis gevangen, de allerlaatste boom gekapt, helaas dan pas zal de 'beschaving' zich realiseren dat al dat geld op de bank niet te eten is." (Chief Seattle, indianenleider).

koloniseren

Velen gaan de strijd aan met de draak met de vele namen: de tegen-aktievoerders hier, de Tingguianen op de Filipijnen, de Sioux in de '5, de Sámi in Scandinavië, de Aboriginals in Australië.

Wat vinden de autochtonen van de milieu-aktievoerders in het Westen? "Wij indianen kunnen het niet alleen, jullie blanken moeten actie voeren op straat, in kerken en scholen" zei Bill Wapepah, een Noord-Amerikaanse indiaan, tijdens een demonstratie in Dodewaard. "Het gaat om de vervuiling van de geest." Wat moeten we doen om veranderingen te bewerkstelligen, wordt hen gevraagd. Antwoord van Agnes Williams (van de organisatie Women of all Red Nations): "Ik denk dat die vraag deel is van het denken als konsument. Dat je verwacht dat iemand van buiten je zal zeggen wat je moet doen. Als wij jou antwoord zouden geven op je vraag, zouden we

het zelfde doen als de vijand - we zouden jullie koloniseren. Dat is het probleem. Eén groep onderdrukt de ander. De onderdrukten vechten terug om de macht over te nemen. Het gaat er om deze spiraal van macht te doorbreken, dat de onderdrukten niet zelf de nieuwe onderdrukkers worden. Dat is werkelijke bevrijding."

De naar wijsheid hunkerende blanke milieu-aktivist wordt door de rode geroe op zich zelf teruggeworpen. De eerste en ergste slachtoffers van wa-

terkrachtcentrales, uraniummijnen en niets ontziende houtkapbedrijven zeggen tegen hun onderdrukkers, het blanke westerse beschaafde ras: "Wij zijn pas echt vrij als jullie dat ook zijn; vrij van leugens, van chemische en elektrische illusies waarin je gedwongen wordt te leven", aldus Bill Wapepah. Vooralnog heeft hij geer hoge pet op van de milieuen vredesaktivisten in het westen. "Ze voelen zich vooral zo machteloos, ze zijn zo bang. Het systeem wil juist dat ze bang zijn. Hun probleem is dat ze hun luxe niet kwijt willen. Ze willen alleen dat ze niet opgeblazen worden. Ze willen niet gestoord worden terwijl ze doorgaan de aarde te verkrachten."

Het slachtoffer van vandaag houdt de verslaafde konsument een spiegel voor en stelt leukweg de vraag: "Wat kunnen wij doen om jullie te helpen?". In 't besef dat iedereen in ontwikkeling is en we over en weer elkaar kunnen inspireren de strijd verder te voeren.

Dorien.

WOUNDED KNEE KRABBELT OVEREIND

Sinds 1973, toen de FBI de rebelerende Indianen van Wounded Knee met veel geweld tot de orde riep, ging het alleen maar bergafwaarts met de gemeenschap in Zuid-Dakota. Armoe, honger, kou, dronkenschap, apathie, verloedering was het beeld. Volgens de inwoners is Wounded Knee sinds dat gevecht grotendeels verstoken gebleven van hulp van overheid en Indianenaorganisaties. Zeker sinds 1982 toer de regering Reagan het mes zette in de sociale voorzieningen.

Daar lijkt nu verandering in te komen. Volgens New Age Journal heeft het oprichten van het Tiyo-space Center in Denver ervoor gezorgd dat de gemeenschap voedsel en kleding kreeg. Onder

leiding van dat centrum is verder een programma opgesteld om de bewoners hun huizen uit te krijgen (? , typer). Onder leiding van een opnieuw gevormde Raad van Ouderen ging een ton zaad en pootaardappelen de grond in, in 45 nieuwe tuinen. En voor het eerst sinds 1938 kwam er weer een ceremoniële trom. Een blanke boer droeg zijn steentje bij door Wounded Knee vier buffelkalveren cadeau te doen. Daarmee hoopt de groep een nieuwe veestapel op te zetten. De geest is terug in Wounded Knee.

Overgenomen uit Onkruid
maart/april 1985

PADDEN ROND DE KREELSE PLAS

Voor de belangrijkste padden populatie in Ede is de Kreelse Plas en het bos er omheen een woongebied. Tijdens de parings tijd is vrijwel de gehele populatie in de plas voor het afzetten en bevruchten van de eieren. Een voorwaarde daarbij is, dat er voldoende waterplanten zijn om de lange strengen van 3 á 4-duizend eieren vast te houden.

Deze paringstijd is rond 1 april begonnen. Zo'n dag of 8 later, zat de plas vol padden. Ze blijven er dacht ik, een week of drie, normaal gesproken dan. De jonge padjes gaan het begin/half juni op het droge proberen. Tenminste als het een beetje mee wil zitten, want juist tijdens deze weken wordt er in de Kreelse Plas gebaggerd. Het is heftig om te zien hoe die mannen die plas schoonvegen. Een merkwaardige slipper van de gemeentelijke natuurbeheerders.

zakpijpje

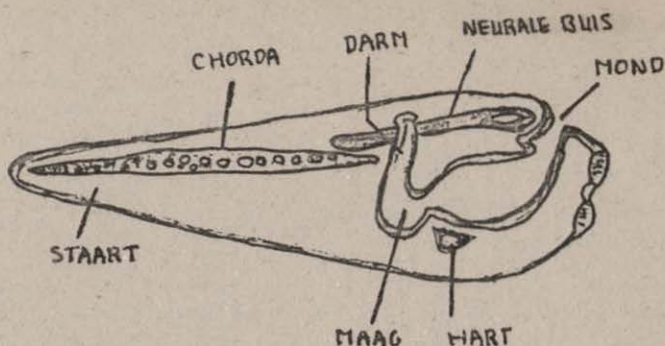
Het is toeval en niet dubbelzinnig bedoeld, maar de mate waarin de geschiedenis van reptielen en amfibieën (waar de padden toe behoren) gedenkwaardig is, hangt voor een deel af van de mate waarmee je de religieuze geschriften letterlijk neemt. Ik ben nog wel zo religieus aangelegd dat ik geloof dat het voorkomen van de mens op deze wereld niet op toeval berust. Maar tevens vind ik het moeilijk m'n ogen te sluiten voor wat de wetenschap boven water haalt. Zo weten de antropologen de hypothese dat de moderne mens (de Homo Sapiens) van de peking mens (Homo Erects) afstamt, met behoorlijke argumenten te onderbouwen. Als je dit met andere argumenten wilt weerleggen dan godsdienst, zal je diep moeten graven. De wetenschap die de functionele morfologie van dieren bestudeert, toont aan dat het bouwplan van veel diersoorten, ook van clifan-

ten, is af te leiden van de vissen. Weer een andere wetenschap gaat er bij z'n indeling van uit dat de ontwikkeling van vissen via het zakpijpje loopt. Een diertje die in ondiepe zeeën leeft.

Men heeft het dierenrijk in verschillende hoofdgroepen verdeeld. De laatste hoofdgroep zijn de chordadieren, waar men de mens ook toerekent. Deze hoofdgroep dankt zijn naam aan een elastische staaf, de chorda, die loopt van kop naar staart en dient als steunweefsel voor een holle neurale buis. Bij de mens noemen we die chorda het ruggemerg en heeft die buis zich gedifferentieerd tot zenuwstrengen.

Als hoofdgroep voor de chordadieren, beschouwt men de stekelhuidigen, waar men o.a. de zeeëgels, zeekomkommers en zeesterren toe rekent. Deze hebben een diffuus zenuwstelsel. Het zakpijpje heeft dit zenuwstelsel sterk gereduceerd en bevat dit zenuwstelsel voor het eerst een hersenganglion (zenuwknoop). Bij de larven van dit beestje worden de chorda en neurale buis geïntroduceerd, waardoor men de omvangrijke groep van chordadieren met het zakpijpje laat beginnen. De larve lijkt heel veel op de paddenlarven. Een staart met een romp. In de staart een chorda en daarvoor een neurale buis die zich in de romp verbreedt tot een hersenblaasje, waarin een oog zit. Bij de volwassen zakpijpen (je zal er maar van afstammen), komen de chorda en neurale buis niet meer voor.

LARVE VAN PIJPZAK

Over de meest stoutmoedige ideeën werd in april in verschillende, serieuze, tijdschriften gepubliceerd. Uit experimenten op een Amerikaanse universiteit is gebleken dat kleideeltjes veel beter energie kunnen binden en omzetten in aminozuren dan men tot nu toe had aangenomen. Aminozuren zijn de bouwstenen van eiwitten en vormen als zodanig een fundamentele voorwaarde voor het ontstaan van leven. Dit is toch wel bijzonder. Hoe je het ook bekijkt, klei schijnt er mee te maken te hebben.

evolutie

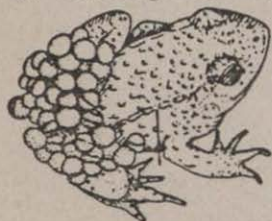
Ook als je alles maar een beetje over je heen laat komen, zoals ik dat doe, is het moeilijk een evolutie-achtige ontwikkeling naast je neer te leggen. Als je met die bril op de natuur bekijkt, hebben amfibieën en reptielen voor een hele gedenkwaardige ontwikkeling gezorgd.

De geschiedenis van reptielen begint 250 miljoen jaar geleden. Dit zijn aardig wat verjaardagen als je dit vergelijkt met de geschiedenis van de moderne mens, de Homo Sapiens. Die geschiedenis begint na de laatste ijstijd, 0,01 miljoen (= 10 duizend) jaar geleden. Na de mens zijn er geen nieuwe soorten meer tot ontwikkeling gekomen.

Reptielen waren waarschijnlijk de eerste dieren die het water vaarwel zegden en het vaste land gingen veroveren. Ze gingen door longen adem halen en zich op het land voortplanten. Er zijn nog 4 groepen in leven: de slangen en hagedissen, nog een hagedissen orde, de krokodillen en de schildpadden. Hagedissen waren die beesten die éénmaal hun staart los kunnen laten, waarna er een kleinere voor terug komt. De hazelworm, een slang die ook in Ede voorkomt, kan dat ook. Je ziet dan een aanhechtingsplaats. Het gedenkwaardige initiatief het eens op het land te proberen, werd niet door de reptielen maar door de amfibieën genomen. De overbrugging van vissen naar de eerste landdieren zijn de amfibieën, wat betekent "dubbel leven". De eerste periode van hun leven moeten ze in het water door brengen. Dan ondergaan ze een metamorfose, waarna ze ook op het land kunnen leven. Hun geschiedenis duurt al onvoorstelbaar lang, namelijk 345 miljoen jaar. Er zijn nog drie groepen in leven. Twee groepen hebben een staart, waaronder de salamander. Wij kunnen alleen maar een klein soort bewonderen, maar er zijn hele grote. Die grote zijn lastige beesten, die nog wel eens tot rare vergissingen hebben

geleid. Zo is er een salamander die de naam Andrias Scheuchzeri draagt. Die naam is gegeven aan een grote simpele salamander. Bij dit dier zijn bijzondere verouderde kenmerken bewaard gebleven. Hij is vernoemd naar een Zwitserse geleerde uit de 16de eeuw, Johannes Jacob Scheuchzer. Gelukkig was de arme man er niet meer bij toen de aap uit de mouw kwam. Hij dacht in enkele fossiele resten een afdruk gevonden te hebben van overblijfselen van een menselijk wezen, dat tijdens de zondvloed bedolven was geraakt. Deze fossielen werden tijdens werkzaamheden in een berg aangetroffen. Er ontstond in de hele wereld een enorme belangstelling voor de vondst van een mens, die getuige was geweest van de zondvloed. Hierdoor werd deze telkenmale bestudeerd. Het duurde toch nog twee eeuwen voor de beroemde Cuvier er in slaagde te bewijzen dat deze fossiele overblijfselen en afdrukken van deze grote salamander was. Inmiddels waren er 2 standaardwerken verschenen over de mens tijdens de zondvloed die in die dagen zeer beroemd waren geworden. Dat die werken, achteraf gezien, over een primitieve salamander gingen, vond men wel zo merkwaardig dat men besloot dat het nageslacht daar nog maar een over na moest denken.

De derde groep die nog in leven is, zijn de padden en kikkers. In Nederland komen 4 soorten padden voor. De vuurbuik padden en de vroedmeester pad alleen in Limburg. Het mannetje

Vroedmeesterpad ♀

van de vroedmeester pad ontwikkelt het eisnoer tussen z'n achterpoten en loopt daar zo'n 20 dagen mee heen en weer. Elke nacht moet hij tenminste 1 maal met die eieren het water in. De dag brengt hij onder stenen door. In Veenendaal komt ook nog de rugstreepad voor.

Rugstreepad

In Ede kunnen we maar één soort bekijken, de gewone pad. De

Gewone pad (*Bufo bufo*)

Rug bruin of grijs; zonder lichtgele of groene tekening. Iris goudkleurig. ♂ tot 8 cm, ♀ tot 13 cm. Voedsel: wormen, slakken, insecten.

Omstreeks de paartijd te vinden in het water (maart-april). Overige deel van het jaar in tuinen, weilanden, bossen. Overdag in ondergrondse holen e.d., 's nachts actief.

grootste populatie in onze omgeving heeft de Kreelse Plas als parings plaats. Dok voor hen was het landleven pionierswerk. Dat land veroveren deed hij niet omdat een pad zo'n avontuurlijk type is. Het was meer de situatie die hem daar soms toe dwong. De oudste fossiele vondsten dateren van 20 miljoen jaar terug. Als soort maak je dan natuurlijk wel eens wat mee.

padden

Als je eens op je gemak die padden gaat bekijken, zal je het moeizame begin nog duidelijk kunnen herkennen. Ze hebben zich niet verder aangepast dan strikt noodzakelijk was, waardoor oude

eigenschappen bewaard zijn gebleven. Dit blijkt al uit de geweldige hoeveelheid eieren die deze pad nodig heeft om z'n populatie op pijl te houden en tegenslag te incasseren. Deze populatie bestaat, zonder baggeren, ongeveer uit 1000 paartjes die per jaar zo'n 4 miljoen eieren leggen. Nog minder dan een fractie daarvan zal het volwassen stadium halen.

Eisnoeren van Padden

Geleachtige snoeren met een of meer rijen van donkere eieren. Snoeren ongeveer potlooddik en 0,2-5 m lang. \varnothing van de eieren groter dan 1 mm. In poeltjes, plassen, sloten. Rondom plantenstengels gewikkeld. Niet vastgekleefd. Van maart tot juni.

Ze leven vrijwel het gehele jaar in de bossen rond de plas, vooral aan de westelijke kant. Dus aan de andere kant van het fietspad. Als het donker wordt zoeken ze vooral beschadigde bomen op. Uit een beschadiging loopt vaak sap, wat insecten aantrekt. Soms valt een insect op de grond, waar de pad zichzelf dan mee verwent. Hoewel ze heel actief achter voedsel aan kunnen zitten, zijn het doorgaans luie beesten. Meestal wachten ze tot een insect zich als voedsel aanbiedt. Hun lichamelijke aanpassing aan land is ook zodanig dat ze niet tot grote inspanning in staat zijn. Dat zie je ook tijdens de trek. In een uur kunnen ze niet meer dan 40 meter afleggen. Vaak is dat nog veel minder. Volwassen padden worden zelf ook gegeten, maar niet met smaak. De voornaamste verdediging die deze pad heeft ontwikkeld, zijn de wratachtige klieren op zijn huid. Die arme beesten zien er daardoor afschuwelijk uit. Maar als je ze vast pakt, wat eigenlijk niet mag met beschermde dieren,

zal je merken dat ze heel zacht aanvoelen. Het plasje dat je dan voelt, is geen plasje maar een stof waarmee hij zich verdedigt. Voor de mens is het niet giftig, maar was toch je handen maar. Honden worden er wel ziek van. Als een vos over een pad struikelt en toch even niets te doen heeft, eet hij hem wel op, maar zal daarna geen pad meer in z'n bek nemen. Het schijnt behoorlijk te branden. In feite is de verdediging niet op het individu, maar op het soort gericht. Militairen doen dit ook, toch zou je het primitief kunnen noemen (als je het vergelijkt met bijvoorbeeld een schildpad).

De eerste weken van hun leven en de paartijd is de enige periode die ze in het water doorbrengen. Ze zetten hun eitjes af in dezelfde plas waar ze geboren zijn. In de sloten en plassen rond de Kreelse Plas zal je geen eitje tegen komen. Op zich is dat heel gewoon. Veranderen van paar- en broedgebied houdt altijd een zeker risico in. De meeste zoogdieren doen dit ook alleen als er strikte noodzaak voor is. Globaal is er wel een relatie, dat soorten die vroeger tot ontwikkeling kwamen, dit consequenter zullen doen en steeds minder makkelijk naar alternatieven zullen uitwijken. Sommige dieren kunnen daarbij behoorlijk overdrijven. Zo heeft de paling die over de hele wereld verspreid is, de Sargassezee in Amerika als paar gebied. Ook onze paling, als ik het even zo mag uitdrukken, legt de duizenden kilometers af om de eieren te leggen, waarna de jongen er drie jaar over doen om weer terug te zwemmen.

paartijd

Als de paartijd voor padden begint, gaan de mannetjes als eersten op stap. Ze zijn ook een stuk kleiner dan de vrouwtjes. Voor de vrouwtjes zitten daar wel een paar gunstige kan-

ten aan. Het vrouwtje hoeft 't mannetje wat minder ver mee te nemen. Als een mannetje een vrouwtje tegenkomt, vestigt hij zich stevig op haar rug, van waaruit hij de trek eens op z'n gemak gaat bekijken.

In de sloot langs het fietspad zie je de mannetjes rondzwemmen die nog niet aan de vrouw zijn en hun laatste kans op het grote geluk daar afwachten. Voor sommigen zal dit een trieste afloop hebben, want de mannetjes zijn in de meerderheid. Vanzelfsprekend geeft dit bij mannetjes meningsverschillen, die vanaf het fietspad heel goed te volgen zijn. Het hebben van een vrouwtje is in principe aan een rangorde gebonden, waarbij het mannetje met het donkerste geluid de meeste rechten heeft. Als je de roep van een oudere pad opneemt met een cassette-recorder en die draai je weer af bij een paartje met een jonger mannetje, met een "duidelijk" hogere klank, laat hij het vrouwtje uit zichzelf los. Gelukkig is hier wat verandering in gekomen. Padden blijven bij hun vrouwtje tot ze de eieren legt, waarbij hij ze uitwendig bevrucht.

Als je regelmatig gaat kijken, zal het je opvallen dat ze 's morgens donker zijn en 's middags licht van kleur. Padden reageren erg op schommelingen van de buiten temperatuur. Van oudsher zijn ze ook de vrij constante temperatuur van het water gewend. Dat ligt op het land duidelijk anders. Door een donkere kleur aan te nemen, kunnen ze warmte vasthouden, terwijl ze later op de dag door de lichtere kleur juist minder warmte opnemen. Je ziet hier 't functioneren van chromatoforen in de huid. Sommige reptielen

hebben die chromatoforen zover ontwikkeld dat ze in korte tijd de kleur van hun omgeving aan kunnen nemen. Ze zijn minder gevoelig geworden voor warmteschommelingen, beter aangepast aan land dus. De chromatoforen zaten nog wel in hun huid, zodat ze die voor hun verdediging konden ontwikkelen. Nog latere soorten hebben een veel actievere verdediging ontwikkeld, waardoor die chromatoforen in onbruik zijn geraakt.

De gewone pad laat ons een beetje zien hoe de eerste dieren kans zagen een bepaalde periode van het jaar, op het droge in leven te blijven, zonder al te veel hulpmiddelen. Als je ze eens een insect voert, zul je zien hoe ze van de nood een deugd maken. Zonder kaken of tanden om te bijten, zijn het toch nuttige insecten eters geworden. Natuurlijk vraagt het ook z'n tol. Eénmaal volwassen kunnen padden wel 40 jaar worden, maar van de 4 miljoen larven zullen er slechts een tien tal de geslachtsrijpe leeftijd bereiken, dwz. ouder dan 3 jaar worden.

blunder

Baggeren in paartijd is ontgrijpelijk, maar gevaarlijk voor de populatie is het niet echt. Ook al zou de hele populatie in de plas verloren gaan, wat natuurlijk niet zo is, dan blijven er nog genoeg padden over om de boel weer recht te zetten. De padden die vorig jaar geboren zijn, gaan pas over twee jaar naar de plas terug om hun eieren te leggen.

Toch is baggeren in de paartijd veelzeggend blunderen!

hans

'Logica'

28-3-'85

Volgens minister-president Lubbers zal het Belgische besluit om raketten te plaatsen een „gunstige invloed“ hebben op de onderhandelingen in Genève.

En volgens president Reagan zouden de onderhandelingen in Genève „in ernstig gevaar“ worden gebracht als het Amerikaanse

Congres toestemming zou hebben geweigerd voor de bouw van 21 reusachtige MX-raketten.

De redenering is dat wij de Sowjet-Unie moeten tonen dat het ons „ernst“ is.

Maar als dit een „logische“ redenering voor het Westen is, dan is het natuurlijk ook een „logische“ redenering voor het Oosten. Volgens Lubbers zal het plaatsen van meer SS 20-raketten in Oost-Europa als tegenmaatregel voor de plaatsing van Amerikaanse raketten in West-Europa dus een „gunstige invloed“ hebben op de onderhandelingen in Genève. En volgens president Reagan zouden de Russen de onderhandelingen in Genève „in ernstig gevaar“ brengen als zij zouden stoppen met de bouw van intercontinentale raketten. De Russen moeten immers de Amerikanen tonen dat het hun „ernst“ is.

Het bewijst tot welke absurditeiten dit zogenaamde logische redeneren leidt.

Hoe meer wapens, des te betere kansen op ontwapening.

De historie heeft bewezen dat die redenering nog nooit heeft gewerkt.

HOGER BEROEP

Zoals je hebt kunnen lezen in het vorige nummer, zijn de UCN-arrestanten veroordeeld tot 9 dagen, waarvan 4 voorwaardelijk. Vier van zeven zijn hiertegen in hoger beroep gegaan. De andere 3 hebben, naast geen vertrouwen in de rechtsgang (dat hebben die andere 4 ook niet), geen zin om hier nog meer tijd en energie in te steken. De officier van justitie is ook in hoger beroep gegaan. Echter, alleen tegen die vier. Zeer vreemd omdat ze collectief veroordeeld zijn, allemaal de zelfde aanklacht hebben en allemaal de zelfde straf kregen. Over rechtsongelijkheid gesproken! Enfin, je hoort er nog wel meer van!

FLORENNES

In Florennes liggen de kruisraketten al. Begin april was er een vredeskamp daar in de buurt. Mensen hebben gepicknickt op de basis. Een basis die zeer slecht beveiligd is. Geen dure hekken en NATO-prikkeldraag, maar een enkel laag houten hekje, waar je zo overheen kunt stappen.

De Belgische staatsterreur sloeg toe. 68 Mensen werden opgepakt, omdat ze zich in de buurt van de basis bevonden. Terwijl alle buitenlanders al weer snel werden vrijgelaten, bleven 12 belgen in voorarrest. Maandag 22 april zijn ook die weer vrijgelaten.

Ze zijn zeer slecht behandeld. Vrouwen moesten zich vaak helemaal uitkleden (voor 'fouillering') terwijl mannen hun onderbroek aan mochten houden. Ze werden vaak vervoerd en als ze dan vroegen waar ze naar toe gingen, kregen ze stevast het antwoord: "Naar Auschwitz!" Ze moesten letterlijk leven van water en brood en werden om elk wisselwasje geslagen. Enfin, de leus 'Kruisraketten voor de vrede', is weer eens ontkracht!

DISKUSSIE-AVOND

Op woensdag 12 juni organiseert De Vlegel (waarschijnlijk in samenwerking met IKV, Vrouwen voor Vrede en Basisgemeente) een discussie-avond over het verzet tegen de kruisraketten.

Er wordt een video gedraaid en mensen van verschillende stromingen uit de vredesbeweging zullen hun visies geven over verzet en kruisraketten.

In de volgend *Collectie Stichting Laka* WE meer aandacht schenken aan dit gebeuren.

Hou de datum a *Gedigitaliseerd 2020*

Woensdag 12 juni.